30 BRUGGENTOCHT

Stoeren jongens ferme knapen, klaar voor de "Bruggentocht" *27 juni 2011*

Maandag 27 juni, rond 9.00 uur verzamelden zich een groepje kajakkers, de AA club, zich bij het verenigingsgebouw van Natsec. Nu eens niet als gewoonlijk op maandagochtend een rondje Foppenplas maar een zeer intensieve tocht over de Gaag. De meningen liepen uiteen hoeveel bruggen we wel niet zouden passeren. De één gokte 20 en de ander dacht meer. Later zou Google uitwijzen wie het er het dichts bijzat! Jan kwam op 30 bruggen. Dick, Cees, Gerard en Willem waren er klaar voor en stapte in de kajak. Jan ging op de fiets, hij was geblesseerd aan zijn knie en moest voorzichtig doen en zag het vele in en uitstappen niet zitten. Bij de eerste brug stond Jan ons al op te wachten en riep: dat is nummer 1 en maakte de eerste foto's. Ook vanuit de kajaks werd er driftig gefotografeerd. Jan fietste met ons mee over het jaagpad en op diverse punten stopte hij en gaf verslag wat hij aan de wal zag. U begrijpt er werd van alles heen en weer geroepen: soms onzin en de andere keer weer iets leerzaams! Op een gegeven moment zagen we Jan al van verre zitten op de hoge stoelen langs de vaart waar je een prachtig gezicht heb op de polder en over de Vaart.

Na de Spoorbrug besloten we even te stoppen voor een korte koffiepauze. Mooi plekje tegenover de molen waar enkele bankjes staan. Gerard trakteerde ons op koek. Hier was ook het punt dat Gerard besloot om niet verder te gaan. De vele bruggetjes en het risico van het niet ver genoeg kunnen bukken waardoor er schade kon ontstaan aan de bruggen had hem doen besluiten om de tocht niet verder te varen. Gerard wenste ons een goede reis over de Gaag en ging nog even op bezoek bij een kennis in het dorp.

Na het passeren van de jachthaven peddelden we de Gaag op. De eerste lage brug waar we niet onderdoor konden kwam spoedig in het vizier. Jan stond al klaar bij de brug. Hij had zijn huiswerk goed gedaan want hij had een zware moker bij zich om de veiligheidspennen van de brug los te tikken. Met een krachtige ruk ging de brug open en voeren wij door de brugopening heen. Van alle kanten werden er foto's gemaakt. Cees had het plan geopperd om alle bruggen op de gevoelige plaat te zetten. Later bleek dat brug 3 ontbrak. Misschien bang dat Jan de

ketting los zou laten en daardoor te gehaast een foto genomen. Willem was meer bezig met actiefoto's. Hij loert er altijd op dat niet iemand in het water valt! Wij als peddelaars hadden toch mazzel dat Jan zoveel bruggen kon openen voor ons. Dat scheelde ons een hoop uit en instappen. Enkele bruggen gaven wat weerstand: ouderdom, roest of gewicht zorgde ervoor dat Jan hulp kon gebruiken. Dick klom dan snel uit de kajak en hielp Jan met het ophalen van brugklep.

Het probleem van de bruggenwachter *De Gaag , 27 juni 2011*

Toen kwam er een spannend moment! De brug zag er vrij nieuw uit en Jan tikte de veiligheidspennen er met gemak tussen uit. Nu kwam het mooie, de brug ging gelijk vanzelf open en Jan stond nog aan de verkeerde kant. Hij keek tegen de open klep en kon niet bij de ketting! Wij konden er lachend doorheen maar Dick besloot Jan uit de brand te helpen en klom de wal op. Dick kroop voorzichtig tegen de klep op en even later zakte de brug door zijn gewicht, weer dicht. Ook kwam het een enkele voor dat er op de brug een bordje privé op stond. Jan toog dan naar de dichtstbijzijnde woning en vroeg beleefd of hij de klep mocht bedienen. Dit was geen probleem en nieuwsgierig keek men dan wie er gebruik van wilde maken. Zo vaak komt het ook niet voor dat er vaartuigen of kajakkers door de Gaag varen. Een drietal bruggen konden echt niet meer open. Toen waren allen genoodzaakt om uit te stappen. Eenmaal was de volgende brug zo dichtbij dat een tweetal personen besloten om hun kajak langs de oever voort te bewegen naar de volgende niet te openen brug.

De oplossing De Gaag 27 juni 2011

Iets voor Maasland kregen we nog gezelschap van een ouderstel zwanen met zes jongen. Gelukkig zwommen ze voor ons uit. De ouders keken enkele keer streng om en bliezen wat door hun neusvleugeltjes. Wij bleven op gepaste afstand want zoiets bied voorzichtigheid. We besloten een mooie landingsplaats te zoeken voor onze kajaks. Jan loodste ons naar een kleine inham tussen het riet. We kregen trek in een boterhammetje en het warme zonnetje deed onze voorraad drinken ook snel slinken.

We besloten weer verder te peddelen. We voeren nu door het schilderachtige Maasland. Velen weten niet hoe mooi velen huizen zijn en zo dicht bij Vlaardingen. We zoeken het wel eens te ver van huis maar om de hoek en als je er oog voor heb vind je ook van alles. Langs de Gaag zijn vele lantarenpalen, bruggen en huizen versierd met mooie bloembakken. Voor de fotograven in de groep leverde dat weer mooie sfeerplaatjes op. De oude dorpskerk met zijn schilderachtige pandjes er omheen deed enkele kajakkers driftig zoeken naar een geschikte plek voor mooie plaatjes. Ook maakte Jan van ons een groepsfoto. Midden in het dorp iets voorbij het mooie museum De Schilpen kwamen we een ongebruikelijke brug tegen. Een pontonbrug, speciaal aangelegd voor het bouwbedrijf dat een grote verbouwing verzorgde in één van de historische panden langs de gracht. De kade was aan die zijde te smal voor het bouwverkeer. Jan leende hier een kleedje bij de bouwvakkers om onze kajaks veilig en zonder schrappen op de kade te krijgen. Kort erna lag nog een brug. Er werd besloten om de kajaks over de wal te dragen naar de volgende brug want menigeen dacht dat in en uitstappen wordt te veel. Nadat we één kajak hadden gesjouwd besloten de andere toch maar in te stappen want dat sjouwen en lopen was ook niks met deze hitte!

Het laatste stuk van de tocht kwam in zicht, we zouden geen lage bruggen meer tegen komen. Op de vraag: hoeveel bruggen zijn we gepasseerd kon niemand het juiste antwoord geven. De meeste dachten rond de 20. Jan kreeg pech aan zijn fiets en zocht snel een fietsenmaker op in het dorp. Gelukkig kon hij even later de tocht weer verder meefietsen. We besloten via de Middelvliet naar het Jachthuis te peddelen. We hadden besloten om daar de kelen te smeren. Dankzij enkele gulle gevers waren er in korte tijd 2 pilsjes weggewerkt. Meer durfden we niet te nemen want we moesten nog een stukje verder varen. Jan besloot om vanaf deze locatie direct terug te fietsen naar huis. Zijn knie ging toch iets tegenstribbelen en hij wilde het niet forceren.

De bruggenwachter en zijn assistenten *De Gaag 27 juni 2011*

Het laatste stuk met nog 1 brug in het vooruitzicht. Rustig peddelden we over de Boonervliet richting de Vaart. We keken elkaar aan en zagen de bruin gekleurde koppies met hier en daar zweet op het voorhoofd. We waren het er over eens dat het een zware tocht was met zoveel bruggen waarvan we er enkelen niet konden passeren zonder uit te stappen. Dat doen we nog een keer maar niet dit jaar! De laatste kilometers waren zwaar: kwam dat door de hitte of waren we echt moe! De laatste brug werd gepasseerd, moe en voldaan over deze dag meerden we af bij het clubgebouw. De kajaks weer netjes op hun plek. Ieder zocht zijn fiets en keerde met een tevreden gevoel huiswaarts.

Willem Borsboom

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16

17
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
29
30